

Paslepta aistra

**LORI
FOSTER**

Knygute.lt

Lori Foster

PASLĒPTA AISTRA

Romanas

Versta iš: Lori Foster, Impetuous,
Harlequin Books, 2003

© Lori Foster, 1996

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B. V. / s. à. r. l.“

Iš anglų kalbos vertė Rimantė Janušaitė
Redagavo Indrė Viliūnaitė

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę
atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks
panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra
visiškai atsitiktinis.

© „Svajonių knygos“, 2010

© Knygute.lt, elektroninė versija 2013

1

- Negali amžinai bijoti.

Karlė, kad ir kaip nervinosi, sukikeno.

- Nespauk, Brenda. Tikrai neįkalbėsi manęs įsiveržti į vakarėlį šitaip apsirengus.

- Įsiveržti? Tu jau dešimt minučių vėluoji.

Karlė buvo pasistačiusi automobilį už namo, toliau nuo didžiojo į vakarėlį plūstančių žmonių srauto. Aplink baseiną ir šalia stovintį namelį žybčiojo lempelės, nors maudytis oras buvo pernelyg žvarbus.

- Tai tavo kaltė. Ką sau galvojai, rinkdama man kostiumą, kuris taip... taip... - Karlei sunkiai sekėsi rasti žodžių apibūdinti apnuoginantį haremo kostiumą, kurį jai išrinko geriausia draugė. Jei jau apskritai tenka eiti į tą kvailą Brendos Helovino vakarėlį, Karlė mieliau būtų persirengusi moliūgu ar ragana. Bet kuo, kad tik kostiumas nebūtų toks atviras.

- Kaip? Atrodai fantastiškai. Kas čia bloga? Noriu, kad šįvakar pasilinksmintum. Atsipalaiduotum ir šiek tiek pabendrautum. Pasišnekėtum su žmonėmis.

- Nori pasakyti „su vyrais“? - Karlė papurtė galvą. - Aš ne atsiskyrėlė, Brenda. Turiu mokinių ir begalę veiklos mokykloje - esu užsiėmusi. - Ji žvilgtelėjo į drabužius. - Ką iš tiesų sau manei?

- Sakei, kad neturi laiko pati išsirinkti kostiumą. - Brenda abejingai kilstelėjo petį. - Be to, iš tavęs išėjo labai seksuali haremo mergina. Visi čia šįvakar susirinkę vieniši vyrai varvins seilę. Tau bus naudinga suprasti, kokia gali būti patraukli, kai nesislepi už savo baisiųjų kostiumėlių.

Karlė susigūžė. Ji visai nesijautė patraukli. Tiksliau būtų pasakyti: „per daug atvira“, „nepriidengusi“ ar tiesiog „apsinuoginusi“. Buvo kone įsitikinusi, kad atrodo juokingai.

- Ką būtent iš vienišų vyrų pakviete?

Brenda nerūpestingai mostelėjo ranka.

- Man atrodo, tu beveik visus pažįsti: keletą Džeisono bendradarbių, porą kaimynų, draugų... Tailerį.

Karlė sekundę sustingo, paskui pašnairavo į draugę.

- Taileris Remzis karnavale? Nemaniau, kad tavo garsusis svainis vargintųsi ruoštis tokiam...

- Nesityčioiok iš mano vakarėlio, Karle.

- Nesityčioju. Tik maniau, kad jo skonį labiau atitinka prašmatnūs banketai. - Karlė neįsivaizdavo Tailerio, vilkinčio karnavaliniu kostiumu. Tas vyrukas visad atrodydavo toks... elegantiškas. O jam į parankę visad būdavo įsikibusi kokia rafinuota, elegantiška moteris.

- Taileris atėjo, nes jį pakvietė Džeisonas. Jis niekada nenuviltų brolio. Juk žinai, kokie jie artimi. - Brenda krestelėjo galvą ir pridūrė: - O judu su Taileriu turite šį tą bendra.

Karlė nususuko.

- Svaičioji, Brenda. Mes gyvename visiškai skirtinguose pasauliuose.

- Tu Tailerio tiesiog nesupranti. Augdamas jis taip pat patyrė nemažai vargo. - Draugė palietė Karlės ranką. - Bet šalia jo bent jau buvo Džeisonas.

- Mano brolis turėjo savą gyvenimą, - pratarė Karlė. - Ir jis buvo teisus: savo problemas turiu spręsti pati.

- Džeisonas niekada neatstumtų brolio, jeigu šiam prireiktų pagalbos.

- Džeisonas - šaunus vaikinys. Bet jie su Taileriu visai nepanašūs.

- Dabar gal ir ne, bet anksčiau buvo pana-

šūs, – šyptelėjusi tarė Brenda. – O tada Džeisonas sutiko mane. Manau, kad Taileriui bus taip pat. Kai ras ką nors, kas jam tikrai rūpės...

Karlė prisimerkė ir išsitiesė.

– Vargu ar kada nors taip nutiks. Tailerio santykiai su moterimis retai užtrunka tiek, kad spėtų jas pažinti.

Brenda kilstelėjo antakius ir įsmeigė akis į draugę.

– Atrodo, tu gana budriai seki mano jaunojo svainio gyvenimą.

– Ne toks jau jis jaunas, – atkirto Karlė, bet pričiupta visgi nuraudo. – Noriu pasakyti, Taileris juk suaugęs vyras. Jam jau turbūt per trisdešimt... ai, tiek to.

– Karle, Taileris – geras vaikinai. Gal ir keičia merginas kiek per dažnai, bet tik dėl to, kad moterys, su kuriomis dažniausiai susideda, labiausiai domisi jo socialine padėtimi ir vis didėjančia banko sąskaita. Taileriui *atrodo*, kad jis nori neįpareigojančių santykių, bet šito jam nepakanka.

Karlė manė, kad iš tiesų moteris prie Tailerio traukia šio vyruko išvaizda ir nepaprastas žavesys, bet apie tai nutylėjo. Nenorėjo, kad Brenda pagalvotų, jog ji yra susižavėjusi Taile-

riu Remziu.

Varge. *Susižavėjusi!* Ne, tai netiesa. Tikrai ne.

Karlė papurtė galvą, lyg norėtų nusikratyti kvailų minčių.

- Tau nebūtina ginti Tailerį, Brenda. Ne mano reikalas, ką jis veikia.

- Puiku. Jeigu baigei spyriotis, gal jau grįžkime į vakarėlį? Atrodo, tuoj pradės lyti.

Karlė pakėlė akis į tamsų dangų ir įkvėpė drėgmės pritvinkusio oro.

- Tu eik, Brenda. Aš, ko gero, dar porą minučių palūkėsiu.

Brenda sudvejojo, paskui linktelėjo.

- Neužtruk per ilgai.

Per ilgai? Karlė pasvarstė, ar dar kokia valanda jau būtų per ilgai. Jai išties nesinorėjo eiti vidun - nors niekas neatpažintų. Šitaip apsirengusios niekas nesusietų jos su Karle Makdaniels - pradinės mokyklos mokytoja ir užkietėjusia vieniše. Šįvakar jos įkūnijamas personažas buvo visai nepanašus į įprastąją Karlę. Net plaukai ir akys buvo kitokie - dėl peruko, kurį gavo kartu su kostiumu, ir spalvotų glaus-tinių lęšių.

Na taip, ji bailė. Nuo skyrybų praėjo jau dveji

metai. Tiek laiko užteko atgauti nepriklausomybę ir grįžti į įprastas vėžes, bet toli gražu nepakako, kad vėl imtų pasitikėti savimi. Brenda tikino, jog ji yra žavi ir patraukli. Karlės buvusysis tvirtino visai ką kita.

Ji suvirpėjo ir prisivertė nebegalvoti apie nerimą keliančius dalykus, tada sukaupusi drąsą patraukė durų link. Juk gali pradžiuginti Brendą – kokią valandą pasisukios tarp žmonių, o paskui spruks. Staiga jos mažas, tvarkingas, *tuščias* namas pasirodė esąs labai mielas.

Taileris Remzis nekentė vakarėlių.

Jis labai stengėsi neatrodyti nuobodžiaująs ir dairėsi aplinkui apsimestinai linksmu žvilgsniu. Nieko nauja – tas pats ritualas, žaidimai. Vakarelyje buvo keletas moterų, vienišų ir aiškiai išsirengusių medžioklėn – jos sekiojo jį akimis nuo pat tos akimirkos, kai jis pasirodė. Kleopatra, elfė, indėnė – visos nepriekaištingai vaidino susikurtus personažus. Taileris suprato, kad šias moteris traukia jo reputacija. Juokingiausia, kad diduma kalbų apie jį netgi nebuvo tiesa.

Taileris nususuko svarstydamas, kodėl gi leidosi Brendos įkalbamas ateiti. Tiesa, jau kurį laiką nuobodžiavo, niekaip nerado sau vietos. Jam reikėjo kibirkštėlės, ko nors, kas pra-

linksmintų. O brolis pastaruoju metu dažnai juokdavosi.

Aišku, Taileris visai nenorėjo susitupėti. Dar nesutiko moters, su kuria galėtų praleisti visą likusį gyvenimą. Džeisonui pasisekė, kad rado Brendą, ji – pati šauniausia. Tačiau tokių moterų pasaulyje reta. Vėl apžvelgęs kambarį Taileris suprato, koks visgi puikus laimikis Brenda. Namas buvo pilnas moterų, bet nė viena nepatraukė dėmesio. Jos visos atrodė... vienodos. Juokėsi, flirtavo, gėrė. Stovėjo taip, kad atrodytų geriausiai, jų gestai buvo nuspėjami.

Taileris šįvakar jau ne kartą girdėjo, kaip šauniai atrodo su pirato kostiumu. Visi jį atpažino – jis nebuvo išsidažęs kaip kai kurie kiti svečiai. Taileris padarė vienintelę nuolaidą vakarėlio temai – dabitiškai užsirišo raištį ant kairiosios akies. Vilkėjo besiplaikstančiais baltais marškiniais, kurie jam pasirodė labai patogūs, ir siauromis juodomis kelnėmis. Prie plataus diržo su didžiule žalvario sagtimi kabėjo prisegtas dėklas su kardu. Juodi auliniai batai siekė kelius.

Jis atsisėdo ir abejingai ėmė stebėti minią. Jam ant kelių tuojau pat pritūpė šviesiaplaukė valkirija – žalvarinė jos krūtinę dengianti plokštė sužaižaravo vakarėlio šviesomis – ir

šelmiškai nusišypsojo. Taileris atpažino šypseną - ji priklausė buvusiai jo draugei Valerijai. Šypsena nedviprasmiškai atskleidė moters ketinimus. Anksčiau Taileris atitinkamai į tai atsakydavo, bet dabar tepajuto kylant susierzinimą. Moteris palinko artyn. Taileris pasiūlymą nutaisyti mandagią veido išraišką. Tarp jų būta trumpo romano, pačios Valerijos reikalavimu - „be įsipareigojimų“. Rezultatai buvo galima nuspėti iš pat pradžių.

Šiai moteriai reikėjo vyro, kuris žinotų, kaip elgtis, kuris galėtų sau leisti visa, kas geriausia, kuris suktųsi tam tikruose sluoksniuose - jos sluoksniuose. Valerijai patiko Tailerio sportinis automobilis, profesiniai ryšiai ir seksas. Kaip tik tokia eilės tvarka.

O Taileriui reikėjo ko nors, su kuo galėtų papramogauti, kai nebesinori galvoti apie bylas ir tai, kad asmeninis gyvenimas iš esmės... tuščias. Tačiau viskas baigėsi.

Taileris tai suprato. Kodėl nesuprato Valerija?

- Ar neatpažįsti manęs, Taileri?

Kadangi nebuvo kur daugiau dėti rankų, vieną Taileris uždėjo moteriai ant nugaros, kitą - ant nuogos šlaunies.

- Žinoma, atpažįstu. Tu gražuolė vikingų deivė. - Garsusis įgimtas jo žavesys nustelbė susierzinimą.

Valerija nusijuokė žemu balsu.

- Esi labai tikroviškas piratas. Ar planuoji paplėšikauti vakarėlyje ir sprukti su pasigrobtomis moterimis?

Taileris nebuvo nusiteikęs žaisti, taigi nedvejodamas sumelavo:

- Tiesą sakant, mieloji, taip ir ketinu pasielgti.

Valerija patempė lūpą ir perbraukė pirštais jam per plaukus.

- Atrodai labai šauniai, Taileri.

Jis vos susilaikė neužvertęs akių. Pagalvojo apie tai, kad grįš į tuščius namus - ir ši mintis nebeatrodė tokia jau nepatraukli.

Taileris pakėlė galvą ir pastebėjo svainę. Brenda stoviniavo prie virtuvės durų ir kalbėjosi su vyriškiu, persirengusiu romėnų generolu. Jau buvo apsisprendęs važiuoti namo ir leistis užliejamam liūdesio, kai Brenda staiga pasisuko į virtuvę lūkesčio kupinu veidu ir plačiai nusišypsojo. Šalia jos stovintis romėnas vos nepaleido iš rankų taurės su gėrimu.

Taileris pirmą kartą tą vakarą pajuto kylant

jaudulį. Jis viltingai įsmeigė akis į virtuvės duris. Brenda staiga kažkuo labai susižavėjo ir jam parūpo kodėl. Svainės akyse nušvito išdykėliškos liepsnelės – tokia ir turėjo būti jos įkūnijama fėja.

Lėtai išsilaisvinęs iš kibių Valerijos gniaužtų Taileris atsistojo. Jam buvo smalsu. Taip įdėmiai stebėjo Brenda, kad nė negirdėjo atstumtosios valkirijos skundų. Akimis siurbte įsisiurbė į virtuvės tarpdurį.

Ir tada išvydo ją.

Jo keliai sustingo, šlaunys staiga įsitempė. Naujoji viešnia nedrąsiai atsistojo šalia Brendos, regis, abejinga visiems į ją krypstantiems žvilgsniams. Atrodė nuostabiai.

Ilgai, tamsūs, garbanoti plaukai krito jai ant pečių, o kostiumas buvo toks, kad nereikėjo įtempti vaizduotės. „Prašmatnu“ – toks pirmasis žodis šovė jam į galvą.

Nepažįstamoji nebuvo liekna, bet kūno linikiai buvo tobuli, moteriški. Ilgos, gražios, gana raumeningos kojos erzinausiai pridengtos tik lengvutėmis permatomomis haremo kelnėmis. Moters liemuo buvo lieknas, švelniai iškilusiame pilvuke tamsavo bambos šešėlis. Ji stovėjo išdidžiai atlošusi pečius – tiesius ir, kaip

moteriai, gana plačius – nors aiškiai netroško čia būti. Blyškios krūtys atrodė putlios ir tvirtos. Veidą nuo nosies iki pat plaukų dengė puošni kaukė. Taileriui tai nerūpėjo.

Naujoji viešnia pasilenkė ir kažką sušnabždėjo Brendai į ausį. Šeiminkė liovėsi šypsotis ir apsidairė po kambarį lyg ieškodama padrąsinimo. Iš pradžių jos žvilgsnis nuslydo pro Tailerį, bet paskui, pastebėjusi susižavėjimo kupinas jo akis, ji vėl pasisuko į haremo merginą. *Viešnios* dėmesys netrukus nukrypo į jį.

Taileris sugavo atvykėlės žvilgsnį. Netgi per juos skiriantį atstumą juto, kaip moteris nervinasi. Atrodė, kad Tailerio dėmesys ją nustebino ir suezino. Nepažįstamoji, regis, buvo pasirošusi bet kurią akimirką sprukti.

Taileris surimtėjo, nusitraukė nuo akies raištį ir patraukė viešnios link. Susidarė įspūdis, kad ji nepajėgia pajudėti, moters akys vis labiau plėtėsi. Prisiartinęs jis pastebėjo, kokia ji išbalusi, akys – nenatūralaus ryškiai mėlyno atspalvio. Glaustiniai lęšiai? Kostiumo dalis?

Tai Tailerį suintrigavo.

Kai iki paslaptingosios atvykėlės buvo likęs vos pora pėdų, jį staiga sustabdė Valerija....